

कपिशोर्षक न० कपेः शोर्षमिव कायति कै-क । हिक्कुवे ।
शब्दच० ।

कपिष्ठल उ० “कपिष्ठलो गोत्रे” पा० नि० पत्वम् । गोत्रप्रव-
त्तके ऋषिभेदे तस्य गोत्रापत्यम् इज् । कपिष्ठलि तद्-
गोत्रापत्ये बहुल्ये उपका० इजो वा लुक् । कपिष्ठलयः
कपिष्ठलाः । गोत्रादन्यत्र न पत्वम् ईत० । कपिस्थल
वानरस्थाने न० ।

कपिस्तम्भ उ० दानवभेदे “उद्योगं परमं वक्तुर्दानवायुद्ध-
मदाः” इत्युपक्रम्य “काञ्चनाक्षः कपिस्तम्भो व्याघ्राक्षः क्षि-
तिकम्पनः” हरिवं० १४० अ० ।

कपीकच्छू स्त्री कपिकच्छूनां चत्वायां वा दीर्घः । शू-
कशिम्ब्याम् (आलुङ्गुयो) शब्दर० ।

कपीज्य उ० कपिभिरिज्यते यज-कप्य इत० । १ क्षीरिकाष्ठे ।
जटाध० । २ रामचन्द्रे । कपिषु श्रेष्ठः ७त० । ३ सुपीवे च ।
कपीत उ० कं जलवर्धं जेततस्य मपीतः अमेरतो लोपः । जेत-
बुझाष्टे रत्नमा० ।

कपीतन उ० कपीनाम् ईं लक्ष्मीं तनोति तन-अच् । १ आम्ना-
तकट्टे २ शिरीषट्टे ३ गृहभाण्डट्टे च अमरः ४ अ-
न्यट्टे मेदि० । ५ गुवाकट्टे ६ विल्वट्टे च शब्दर० ।
एतेषां यथावयवम् कपितस्य लोमयमङ्गरीकत्वात् तत्-
प्रियफलकत्वाच्च तथात्वम् ।

कपीन्द्र उ० कपिरिन्द्र इव । १ हस्तमति शब्दच० । “मश्वन्ति
दर्शं हन्दानि कपीन्द्रः” भट्टिः । ईत० । कपीनामिन्द्रे
स्वामिनि २ सुपीवे कपीनां ययेष्टं नियोक्तारि ३ रामे त-
दभेदात् ४ विष्णौ च । “शरीरभूतभट्टभोक्ता कपीन्द्रो मू-
रिदक्षिणः” भा० अतु० १२५० विष्णु नामकोत्तने ।

कपीवत् उ० वसिष्ठपुत्रभेदे । “कौर्वैवसिष्ठपुत्रश्च स्तव्यः कश्यप
एव च । कपीवानकपीवांच दन्तोन्निचयवनस्तथा । वसिष्ठ-
पुत्राः सप्तावन्” हरिवं० २६१ अ० । [शरोवरभेदे ।

कपीवह न० वहति वह-अच् ईत० “इकोवहे” पा० दीर्घः ।

कपीष्ट उ० कपीनामिष्टः । राजादभीष्टुल्ले २ कपित्ये च राजनि०

कपुच्छल न० कस्य शिरसः पुच्छमिव लाति-ला-क ।

१ केशचूडायाम् । “अयातकृतीये वषे” चूडाकरणं

कपुष्टिका” गोभि० । “कपुच्छलाख्या केशचूडा

तस्याः संस्कारः कपुष्टिका” सं० त० रघु० । कस्य जलस्य

पुच्छमिव लाति ला-क । २ सुगमस्थाने । “इदमेव

कपुच्छबभयं दण्डः इव भवतो हौ ह्रीमौ-बाहू” शत०

भा० ७, ४, १, २६ । “इदमेव हस्तायं सुष्टिप्रेण कपु-

च्छलम् सुगमस्थानीयम्” मा० । अत्र सूत्रे कपुच्छ-
लमिति सुष्टितपु० पाठः भाष्ये तु कपुच्छलमिति पाठः
तत्र कस्य जलस्य पृते पूरणाय सलति गच्छतीति व्युत्प-
त्तिः । वेदे परोक्षवचनत्वात् पृषे० साधुत्वम् । “इदमेव
कपुच्छबभयं दण्डः स्वाहाकारः” शत० ब्रा० ६, २, १, १० ।

कपुष्टिका स्त्री कस्य शिरसः पुष्ट्यै पोषणाय कायति
कै-क कस्य पुष्ट्यै हितं वा कन् । केशचूडासंस्कारक-
र्मणि” कपुच्छलशब्दे गोभिलवाक्यमुदाहृतम् ।

कपूय त्रि० कुक्षितं पूयते पूयो-विसरणे अच् पृषे० उ-
लोपः । कुक्षिते “अथ य इह कपूयचरणा अभ्यासोह ते
कपूययोगिमापद्येरन्” छा० उ० । “मधवा यः कस्यः
यस्य कपूयाः सखायः” निरु० ई० १८ ।

कपृथ त्रि० कुक्षितं प्रथयति प्रथि-किप् वेदे नि० संज्ञ०
कुक्षितप्रथयितरि । “सिद्धीये यस्य रम्बतेऽन्तरा सकृथा
कपृथ” ऋ० १०, ८६, १७, “कपृचरः कपृथमुद्घातन
चोदयत खुदत वाजसातये” ऋ० १०, १०१, १२,

कपीत पुंस्त्री कवृ-वर्ष्ये व्योत वस्य पञ्च, कपो वायुः पोत इव
यस्य वा । पारायते (पायारा) अमरः “कपीतको गु-
हस्तिग्वो रक्तपित्तानिलापहः । संपाही शुक्लः शीतः
सुखाद्गृह्णकारकः” भाव० तद्गुणा उक्ताः । (पुषु) इति
ख्याते २ चित्तकण्ठे धूसरवर्णं वनकपीते मेदिनिः ।
कपीतजातिस्तु त्रिधा गृह्णकपीतवनकपीतचित्तकपो-
तश्चेति भेदात् । गृह्ण० सं० तेषां दिवाचक्षुरात्स्वमुक्तम् ।

“स्यासाक्षेनयमवबुद्धुलशिखित्रीकर्णचक्राङ्गयासावा-
सडीरकखड्गुरीटकशुकध्वाङ्क्षाः कपीतास्तयः । भारद्वाज
कुबालकुक्कुटस्वरा हारीतगर्भौ कपिः फेण्टः कुक्कुट
पूर्णकुटचटकाश्चोक्ता दिवाचक्षुराः” । तत्र च कपीतविशे-
षाणाम् गृह्णप्रवेशादितिमुक्तं “यानासनशय्यानि-
लयनं कपीतस्य सङ्गनिवेशनं वा । अशुभप्रदं नराणां
जातिविभेदेन काखोऽन्यः । आपाण्डुरस्य वर्षाञ्चित्तकपो-
तस्य चैव मखासात् । कुङ्कुमधूमस्य फलं सद्यः पाकं क-
पीतस्य” । अपाण्डुरस्य रेषत्पाण्डोर्धूसरस्य “रक्तपादाः
कपीताश्च” रामा० उ० । ईरिष्टसूचने विधा० पा० भारते
शान्तिस्फुटं तस्य गृह्णप्रवेशनेऽरिष्टमुक्तं यथा ।

“शुधिष्ठिर उवाच । कपीतोयदि गाङ्गेय । निविश-
त्वाख्यं नृणां । कथं शान्तिर्भवेत् तस्य क्षिप्रमेतद्द-
ख मे । भीष्म उवाच । प्रविष्टे सदनं राजन् ! कपीते-
भयकारिणि । उव्सन्नं जायते सङ्गनाम काय्यी विचार-